

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

På sidste udenrigsministerrådsmøde, der blev afholdt i oktober 2004, blev der vedtaget en række konklusioner, hvoraf nogle af dem går på at opliste en lang række indrømmelser, som EU skal have ikke bare fra rige lande, men også fra de fattige lande, for at ville forhandle videre og nærme sig en slutdato for at udfase eksportsubsidierne.

Det vil altså sige, at det, som der åbenbart er enighed om mellem SF og Socialdemokratiet, nemlig at eksportsubsidierne er dybt, dybt urimelige og meget skadelige for ulandene, alligevel skal indgå i et taktisk forhandlings spil, hvor vi for at ville give os og holde op med urimelighederne skal have indrømmelser på en lang række andre områder.

Er det virkelig Socialdemokratiets opfattelse af, hvordan man praktiserer global solidaritet i en verden med så massive uligheder som den, vi har i dag?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg er bare nødsaget til at sige til hr. Jørn Jespersen, at den ulighed, der omtales, jo er fuldstændig rigtig. Den er vi imod, og derfor skal vi af med det her.

Kl. 18.00

Men det, der er min pointe, er, at en række rige lande yder massiv støtte. Vi har en række mellemindkomstlande, der er storproducenter af landbrug, som i øvrigt beskytter deres områder ganske betragteligt. Det skal vi da selvfølgelig have nogle løsninger på. Der er også udviklingslande, som er i den situation, at de i realiteten er fødevarieimporterende lande, og som i virkeligheden ikke nødvendigvis synes, det er særlig hensigtsmæssigt med afskaffelse af eksportsubsidierne.

Så det her er en lidt mere blandet cocktail, og det, der er kernen i det, er, at vi skal have givet udviklingslandene markedsadgang, vi skal have fjernet den skævvridende støtte, men at vi skal sørge for, at dem, vi i virkeligheden skal banke med det her, jo ikke er udviklingslandene. Dem, vi skal have fat i nakken på, er andre rige lande med en stor og massiv landbrugsstøtte plus de mellemindkomstlande, som gerne vil beskytte deres markeder for at kunne konkurrere alle andre ud.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må godt nok indrømme, at når man hører først hr. Kofoed og så nu hr. Claus Larsen-Jensen, så får man altså det indtryk, at de to herrer ikke stråler af lyst til at trække ærmerne op og komme med noget offensivt, der kan flytte tingene.

Da vi gik lidt til Venstres ordfører, så kom der lidt klare svar, og det håber jeg da så også at der gør nu fra Socialdemokratiets ordfører, for jeg vil godt spørge: Hvordan skulle det kunne gænge USA, at vi melder ud med et forslag til en dato og dermed sætter USA under pres? Så længe vi ikke foretager os noget, så kan USA jo bare læne sig tilbage og gøre ingenting.

Og som hr. Jørn Jespersen var inde på, stiller man nu en masse krav til lande som f.eks. Indien og Mexico. Vi var med Udenrigsudvalget i Indien for et par uger siden og fik det klare indtryk, at Indien ikke har tænkt sig at imødekomme de betingelser, hvis ikke der sker et ryk fra europæisk side i spørgsmålet om eksportsubsidierne. Så tingene er fastlåste, og hvem skal få det til at komme i gang? Der er i og for sig ikke andre til at tage initiativet end Danmark.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Skal vi nu ikke lige tage at holde fast i, at det, der er aftalt i Genève, er, at eksportsubsidierne skal forhandles væk, og at der skal fastsættes en dato? Det er det, det går ud på.

Det, der så er uenigheden mellem hr. Keld Albrechtsen og undertegnede fra Socialdemokratiet, er, om det er klogest at kaste håndklædet på forhånd på en af de brikker i det, man skal forhandle om, eller om man skal bruge det som led i den samlede pakke.

Det er en forhandlingsstrategi, og den kan vi være uenige om, men det har jo ikke noget at gøre med, at man er mere eller mindre usolidarisk eller noget som helst. Det her handler simpelt hen om at få det maksimale resultat ud af det, og det går vi efter. Vi er faktisk bag en vedtagelse i Folketinget om WTO, hvad Enhedslisten ikke er, og det er måske forskellen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke forstår det udtryk at kaste håndklædet i ringen. Det var heller ikke det, udenrigsministeren brugte, da han kommenterede Enhedslistens beslutnings-